

sladkorjem, natrosi na kraj, kjer prihajajo iz lukenj. Ali stolči oleandrove liste v prah, jih zmešaj s peskom in to nasuj v luknje. Miši ne morejo prenesti duha po oleandru. — Strupa ne uporabljaj, se lahko prenese, ali ti miš pogine pod podom.

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg dne 21. maja so pripeljali špeharji in mesarji 19 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 12 do 13 Din, špeh po 10 do 12 Din. Kmetje so pripeljali 16 voz sena po 65 do 95 Din, štiri vozove otave po 80 do 90 Din, dva voza slame po 60 do 70 Din, 6 voz škopa (komad) 1.50 do 2 Din, 16 kozličkov po 45 do 75 Din, 2 jagnjeta po 80 Din, 68 vreč krompirja po 1.50 do 2 Din, 10 vreč čebule po 5.50 do 6 Din (česen 10 do 12 Din). Pšenica 1.75 do 2 Din, rž 1.75, ječmen 1.50, oves 1 do 1.25, koruza 1.50, proso 1.75 do 2 Din, ajda 1.25 do 1.50, fižol 2.50 do 3 Din. Celi orehi 5.50 do 6 Din, luščeni 16 do 18 Din. Hren 8 do 10 Din, karfičola 5 do 10 Din, kislo zelje 3 do 4 Din, repa 2 Din. Glavnata solata 0.5 do 2 Din, špinača 1 Din, jabolka 8 do 12 Din, italijanske črešnje 24 Din. Mleko 2 do 3 Din, smetana 10 do 12 Din, surovo maslo 24 do 30 Din. Jajca 0.50 do 0.75, med 14 do 20 Din, suhe slive 8 do 12 Din, špargelj (šopek) 7 do 10 Din.

Mariborski svinjski sejem. Na svinjski sejem dne 20. maja 1932 je bilo pripeljanih 248 svinj in ena koza; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad 80 do 100 Din; 7 do 9 tednov stari 120 do 130 Din; 3 do 4 mesece stari 160 do 250 Din; 5 do 7 mesecev stari 300 do 350 Din; 8 do 10 mesecev stari 400 do 450 Din; eno leto stari 500 do 780 Din; 1 kg žive teže so prodajali po Din 5.— do 6.50; 1 kg mrtve teže pa po 8 do 9 Din. Prodanih je bilo 182 komadov.

„Slov. Gospodar“ stane:

Celoletno 32 Din.

Polletno 16 Din.

Četrtno 9 Din.

PRAVILNO UMIVANJE življensko vprašanje Vaših las!

Življenje in rast las zavisi od pravilne nege. Nežni Elida Shampoo, kateri ne vsebuje sode, čisti temeljito in se da popolnoma izprati iz las. Tako ohrani Elida Shampoo za vedno čudoviti sijaj in lepoto las.

UMIVAJTE GLAVO VSAK TEDEN!

ELIDA SHAMPOO

DRUŠTVENE VESTI

Povodom proslave svoje 30 letnice obstoja priredi Kršč. žen. zveza v Mariboru svojo letno skupščino v Rajhenburgu, in sicer dne 9. in 10. julija. V to svrhu je dovolilo ministrstvo snobračja v Beogradu polovično vožnjo vsem udeležencem od vstopne postaje na Slovenskem Štajerskem pa do Rajhenburga in nazaj proti izkaznici, katero da Krščanska ženska zveza vsakemu udeležencu proti plačilu 5 Din. Prijave se sprejemajo najpozneje do 22. junija. Prijave in denar za izkaznice sprejema predsednica društva ga. Bauman Katarina, Maribor, Cvetlična ulica 23. Odhod vlaka iz Maribora se bo objavil v »Slov. gospodarju«, »Slovenec« in »Nedelje« pravočasno. K obilni udeležbi vabi odbor.

St. Andraž pri Valenju. Katoliško prosvetno društvo se zopet pripravlja na krasno tridejansko igro »Pri kapelici«, ki jo uprizori v nedeljo, dne 5. junija v društvenem domu. Začetek ob 3. uri popoldne. Igra je polna šaljivih prizorov, obenem pa tako napeta, da bodo gledalci komaj čakali nadaljnjih prizorov. Naj tokrat nikdo ne pozabi priti pogledat, posebno še, ker nastopita tudi pevski in tamburaški zbor. Vstopnina znaša: sedeži 5 Din, stojišča 3 Din, za šolarje 1 Din. Torej 5. junija na svidenje v društvenem domu!

Gornja Ponikva. Gre ponkovski France v St.

Strupena kača v spalnici.

V neki vasi pod Tat-
ro v Karpatih je odšel
kmet v gozd in prinesel
domov veliko butaro
drv. Postavil je drva v
kuhinja, da se posuši-
jo. Med drvami se je
nahajal modras, ki se
je vsled toplote zbudil
iz zimskega spanja.
Pričel se je gibati in
lezli ter tako prilezel
v sobo, kjer so spali do-
mači. V tej blodnji je
prilezel v zibelko, kjer
je spal edini sinček, ki
se je radi hladnega do-
tika zbudil in strupeno
kačo odrinil z nežno
rokco. Vsled otrokove-
ga jokanja se je zbu-
dila mati. Ko je videla
kačo, jo je zgrabila,
vendar jo je modras
pičil v roko. Na njeno
kričanje se je zbudil

Januš Golec:

Trojno gorje.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih
in hrvatskih pradedov.

22

Rešiteljica spodnjih krajev — Ema je izrabila
zaželjeno mirno dobo za ukoreninjenje dobredel-
nosti med narodom in za povzdigo verskega živ-
ljenja. Kmet se je še vedno spominjal z naježenimi
lasi strahot kužnega leta in se je zavedal, da ga je
otela popolne propasti edino le Marijina priproš-
nja. V dobrih letih po kugi je bilo ob Sotli ter Bi-
strici popravljenih ter osnaženih veliko cerkev,
kapelic in svetih znamenj po poljih.

Posamezni vikarijati pražupnije Pilštajn so
dobili dobro duhovščino, ki je skrbela za redno
službo božjo in jej je bilo na srcu vestno dušno
pastirovanje. Našega kmeta je ostavila vsled pri-
tiska usode vcepljena surovost in mlačnost v iz-
polnjevanju verskih dolžnosti.

Pilštajnski tržani pa si v očigled dobrim ča-
som niso mogli razlagati, zakaj je njih ponos in
veselje Ema vedno tako resna, da, večkrat celo

(Dalje.)

otožna, kakor bi jo pri vsem blagostanju nekaj
na znotraj privijalo. Pozabili so že bili na njeno
slovesno obljubo na sv. evangelij in v roke škofa
žalostni Materi božji na starih Gorah nad Pod-
sredo. Obljubila je bila s sveto prisego v slučaju
uslišanja nekaj za žensko izredno velikega. Ob-
ljuba dela dolg, in o tem je razmišljala Ema po-
gostoma. Skrbno je zasledovala turško gibanje.
Obveščale so jo o vseh pripravah za obrambo
turške sile kovačnice v Lesični, ki so bile v pol-
nem obratu za izdelavo orožja in topov za
trdnjave po Vojni krajini. V Lesično so prihajali
generali in sploh visoki oficirji z vedno no-
vimi naročili in razlagali o neznosni turški nad-
logi, s katero je bilo tedaj prizanešeno Obsotelča-
nom. Građovi: Kunšperg, Podsreda, Pilštajn itd.
so bili za vse slučaje opremljeni z grmadami.
Podružne cerkve pilštajnske pražupnije so bile
obzidane, utrjene in spremenjene v tabore, da bi
odbili lahko tudi kmetje napade turških ropar-
jev. Turka ni bilo v to deželo, dasiravno so ječale
pod turško peto jugoslovanske pokrajine od
Carigrada do Save in Drave.

Ilj in sreča tam šentiljskega Ivana in ga vpraša: »No, Ivan, kam pa ti v nedeljo?« Ivan mu odgovori: »Se še nisem odločil, kam.« Nato povabi Franc Ivana, naj pride na Ponikvo na igro, ki so jo naštudirali naši fantje-gasilci in ki se ji pravi »Pri kapelici«. Nastopijo tudi pevci z lepimi pesmimi pod vodstvom našega šolskega upravitelja Jožefa Križmana, ki je tudi obenem režiser pri igri ter načelnik gasilnega društva in prav vnet društveni delavec. Zato vabimo vsa okoliška društva, da se te naše prireditve v prav obilnem številu udeležijo.

Pojavi novih verskih ločin v Rusiji.

Rdeči zmaj.

V 37. številki piše sovjetski »Brezbožnik« o verski ločini ali sekti »Rdečega zmaja« dobesedno sledeče:

Sekta (verska ločina) »Rdeči zmaj« obstoja že od leta 1921. Njeni agitatorji romajo po vsej Rusiji in pridigujejo o drugem Kristusovem prihodu, o propadu sovjetske vlade in o nastopu vladanja carja Mihaela. Tudi to sekto ali ločino vodijo — kakor vse ostale sekte — »nekdanji ljudje« (to je, takšni, ki so bili v carski dobi vplivni in ugledni veljaki): I. P. Saveljev, bivši trgovec, in I. P. Cigankov, sin ruskega uradnika. Oba se izdajata kot »poslanca božja« in prvi se je imenoval prerok Georgij Pobjedovšev (Zmagovalec) in Rasputin, drugi pa se je delal za Aleksija, dediča Nikolaja II. in sam sebe nazival za preroka Elijo.

Da bi zakril svojo protirevolucionarno smer in delo, se je dal »Aleksij« pri borzi dela vpisati kot knjigarnar. Leta 1928 je imela sekta »Rdečega zmaja« v Moskvi in okolici mesta okoli 50 članov, ki so se zbirali po hišah svojih somišljenikov. Pridigala sta Hieromonah Vitalius in redovnica Samsonova. Svoje člane pridobiva sekta med gospodinjami in neorganiziranim prebivalstvom, posrečilo pa se jim je, da so našli nekaj pripadnikov celo med tovar-

Srečke za zidanje katedrale

Žrebanje 31. avgusta 1932.

Glavni dobitnik Din 5.000.000.

Zadnja prilika!

Dobijo se povsod!

niškimi delavci. Ana Tugarinova, delavka v Djedovskirski tvornici, je mnogo pripomogla k razširitvi te sekte in se je dala ločiti od svojega moža, ki ni maral stopiti v sekto.

»Aleksij« je nastopil v fabriki javno proti sovjetski vladi in dejal, da je vse boljševistično početje delo satahovno. Sekta »Rdeči zmaj« si je nadela nalogo, da uniči in upropasti vladu sovjetov, z razširjanjem in agitacijo in z vsemi mogočimi sredstvi so skušali ovirati napredek socializma in škodovati boljševikom. Javno so se izrekli proti kolhozi (kolektivističnemu gospodarstvu) in proti sovhozi (sovjetskemu gospodarstvu). Delovanje »Rdečega zmaja« je v Moskvi in v okolici skupno s križarsko vojsko rimskega papeža. Na nekem svojem sestanku so naznanili novi verniki (sektanti) svojim somišljenikom, da bo 19. marca padla sovjetska vlada, da bo kmalu prišel Kristus in car »Mihael«, ki bo prevzel vodstvo Rusije in pobesil vse komuniste!

Sekta ima svoje lastne svete predmete: metle, lesene in železne lopate, grčave gorjace in carjevo znamenje s sliko Georgija Pobjedovševga, pa še marsikaj drugega, kar naj po mnenju sektantov, ki so vsi izstopili iz pravoslavne cerkve, pomeni skorajšnji konec sovjetskega trinoštva.

»Jegovisti«.

Tako »Brezbožnik« o »Rdečem zmaju«. O sekti »Jegovistov« pa piše isti »Brezbožnik« v 27. številki takole:

»Pozna temna noč. Pred nama leži tiha uličica (to pripoveduje neki Mihael Kovlev). Moj tovariš potrka na slabotna vrata.

Kdo je? se oglasi glas znatraj. Prijatelj! odgovori moj spremiljevalec.

Počasi se odmakne težak zapah in v temnih vratih se prikaže dobrodušen obraz zgrbljene starke. Umazanorjave lase ji pokriva bel robec. Gleda nas z vodenimi očmi in topo buli pred se.

Kdo ste pa vi? me ošine z očmi.

To je moj znanec, pa bi se rad nekoliko seznanil z našo verol odgovori tovariš.

Seznanil? počasi odvrne starka. Potem pa kar urno, ljuba golobčka, zakaj opravilo gre že h koncu!

Po stopnicah stopiva v temno sobico, ki jo je razsvetljevala zakajena svetilka. Za mizo je sedel možakar v plašču in bral iz knjige pred seboj. Po najinem prihodu se je obrnil, da sem videl njegove boleštne in brezizrazne oči. Nato se je zopet obrnil in čital dalje.

Sedite! mi veli starka in mi ponudi nizek stol.

Polagoma sem se razgledal. V sobici je bilo kakih dvanaest ljudi, od teh največ žensk. Vse je molčalo in napeto poslušalo, mož pri mizi pa je bral z napol pojočim glasom: »Naj pride nad tebe vse to prokletstvo, ki te naj uniči! Preklet bodi v mestu in na deželi, prekleta bodi tvoje imetje, preklet sad tvojega telesa in tvojega polja, preklet bodi tudi ti pri svojem prihodu in odhodu...« (Besedilo Sv. pisma stare zaveze.)

Zatem spusti glavo v roke in si zakrije obraz. Tako sedi mirno in mrko. Vsi prisotni storijo podobno, zarijejo obraze v dlani in težko sopejo. Vse molči... Voditelj se iznova vzdigne in z narejenim vzhičenjem in navdušenjem spregovori: »Bojte se Boga! Da, Jehova, strašnega Boga, se hočemo bati!« In po dolgem presledku doda s pomembnim poudarkom: »Mir z vami, bratje, bratje, končajmo!« Še nekaj trenutkov sedijo sektanti in se urno razidejo, ne da bi se poslovili drug od drugega.

Tako molijo »verniki« sekte »Jegovistov« ali »Jehovistov«.

Že krog leta 1590 so se širile med ljudstvom vesti, da je resno ogrožen odpor vseh protiturških utrdb po Vojni krajini. Ako se bo polastil mohamedan še Karlovca in Siska, bo zaplenil celo Hrvatsko in Slovenijo.

Lesičke delavnice so bile v letu 1590 pomnožene z večjim številom najboljših orožarjev iz Nemčije, da so lahko zadostile naročilom iz Siska ter Karlovca. Tedaj že ni govoril nihče o čem drugem, nego le o strašnih časih, ki bodo nastopili za Hrvate in Slovence, ako bo podlegla Vojna krajina turški premoči.

Po uradni in ljudski govorici je bilo jasno Emi, da že trka na duri čas, ko se bo ponudila tudi njej prilika, da stori nekaj posebnega za obrambo kristjanov proti mohamedancem in izpolni zaobljubo.

Po cele dneve se je vežbala na Hartenštajnu v sukanju meča, sulice in rabi njene posebnosti — loka. Očividci se niso mogli načuditi njeni moči ter spretnosti. Njenih udarcev z mečem ni vzdržal vsled silovitosti zamaha še tako več boric. Z njenega loka odposlana pušica je prebila

na daljšo razdaljo močan oklep in pogodila namenjeni cilj, kakor bi bila izstreljena iz puškine cevi. Okolica si ni mogla raztolmačiti uganke, kako in zakaj da je postala bogamolna samaritanka Ema zopet vitez, kateremu sta vsakdanje opravilo: dirjanje v krogu na konju, udarci z mečem, napadanje s kopjem in streljanje pušč. Uverjeni so pa bili vsi njeni znanci in prijateljice, da se ne loti gospodarica ničesar tja v en dan. Zakaj neki jej bo služila viteška izvežbanost, je ostala tajnost.

Na spomlad leta 1593 so prejele lesičke delavnice od dvorskega vojno-svetovalstva v Gradcu povelje, da naj pošljejo nemudoma 30 strokovno izurjenih orožarjev v Zagreb. Iz Zagreba bo odpremljena polovica v Karlovac in ostali pa v Sisek. Treba je bilo temeljitega in veččega pregleda zalog orožja, topov in streliva v obeh trdnjavah. Zastarelo bi se naj izločilo ter razposlalo na manjše utrjene postojanke. Pred vsem pa so vpili po temeljitem pregledu in popravil trdnjavski topovi.

mož, ki je modrasa ubil, nato pa odpeljal ženo in otroka v bolnico. Otrok je že med vožnjo umrl, ženi pa se rešili življenje.

Od nepismenega do pisatelja.

Irski ribič Tomaž O' Criomthain se je naučil pisati ter čitati s šestdesetim letom. Pozno pridobljeno znanje pa je znal tako dobičkarnosno porabiti, da je priobčil kot 76 letni starček veliko zbirko svojih doživljajev. — Knjiga je spisana v posebnem irskem narečju, katerega govori 15 odstotkov Ircev. Ribič se je moral poslužiti pri objavi svojih spominov tega narečja, ker ne zna angleščine. — Njegova knjiga je dosegla na